

łanie z polecenia właściciela lokalu (koncesjonariusza, względnie jego zastępcy), jako okoliczność obciążającą dla właściciela — udzielenie takiego polecenia.

Art. 17. Sprawujący zarząd lub dozór przedsiębiorstwa lub jego części odpowiada narówni z właścicielem lokalu (koncesjonariuszem, względnie jego zastępcą).

Art. 18. Udział (współwina) w przestępstwach, przewidzianych w niniejszej ustawie, jest karalny.

Art. 19. (1) W razie dwukrotnego w ciągu jednego roku kalendarzowego skazania w myśl niniejszej ustawy może władza skarbowa w porozumieniu z powiatową władzą administracji ogólnej cofnąć koncesję na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, orzekając równocześnie na pewien czas lub na zawsze niezdolność do uzyskania nowej koncesji.

(2) Przepis ust. 1 nie stosuje się do skazania za przestępstwa, przewidziane w art. 15 niniejszej ustawy.

(3) Koncesja na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych w restauracjach i bufetach kolejowych, wymienionych w art. 4 pkt. a), może być cofnięta również na żądanie Ministra Komunikacji, o ile gospodarz lokalu (koncesjonariusz, względnie jego zastępca) nie zastosuje się do zarządzeń Ministra Komunikacji, wydanych w przedmiocie wyszynku napojów alkoholowych w restauracjach i bufetach kolejowych.

Art. 20. Do orzekania o czynach przestępczych, przewidzianych w niniejszej ustawie, powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Art. 21. Postanowienia niniejszej ustawy, dotyczące sprzedaży, podawania i spożycia napojów alkoholowych w lokalach i miejscach publicznych, mają zastosowanie także do sprzedaży, podawania i spożycia tych napojów w pomieszczeniach pomocniczych, przeznaczonych do prowadzenia przedsiębiorstwa, jako też w pomieszczeniach, bezpośrednio z niem połączonych.

Art. 22. Do współdziałania w wykonaniu niniejszej ustawy Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami powoła organa władz samorządowych, jak również organizacje społeczne, mające na celu walkę z alkoholizmem, zrzeszenia oświatowe i spółdzielcze.

Art. 23. (1) Znosi się: a) ustawę z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 210) w brzmieniu, ogłoszonym w Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 35, poz. 299, b) ustawę z dnia 19 lipca 1877 r., zawierającą przepisy, mające na celu położenie tamy opilstwu (Dz. u. austr. Nr. 67), c) art. 284, 286 i 317 kod. kar. ros. z 1903 r.

(2) Skreśla się: a) w art. 315 p. 4 kod. kar. ros. z 1903 r. słowa: „bądź dopuszczenia małoletniego, nie mającego lat 14, lub osoby widocznie pijanej do

picia napojów wysokokowych w tych zakładach“, b) w § 365 niem. kod. kar. z 1871 r. słowa: „w lokalu wyszynku lub“, a w § 367 p. 16 słowa: „oraz o wydawaniu napojów wysokokowych przed przetargami publicznymi lub podczas nich“.

Art. 24. Zezwolenia (koncesje) na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych, które po dokonaniu rozdziału na poszczególne województwa ustalonej w art. 3 niniejszej ustawy dla całego Państwa ilości (20.000) miejsc detalicznej sprzedaży przewyższą normę w województwach, posiadających obecnie nadmiar tych miejsc, pozostają nadal w mocy do czasu śmierci uprawnionego, cofnięcia zezwolenia w wypadkach, prawem przewidzianych, lub zrzeczenia się zezwolenia przez uprawnionego, w żadnym jednak wypadku najwyższa cyfra 20.000 miejsc detalicznej publicznej sprzedaży (art. 3) w całym państwie nie może być przekroczona.

Art. 25. Uchwały o zakazie detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych, powzięte na zasadzie postanowień ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 35, poz. 299), winny być poddane rewizji w ciągu 6 miesięcy i ponownemu głosowaniu powszechnemu w myśl postanowień art. 6 niniejszej ustawy.

Art. 26. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Sprawiedliwości oraz Ministrem Komunikacji, o ile chodzi o restauracje i bufety kolejowe.

Art. 27. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 14 dni po jej ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

424.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW I MINISTRÓW: SPRAW WOJSKOWYCH, SPRAW WEWNĘTRZNYCH, SPRAWIEDLIWOŚCI, WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO, REFORM ROLNYCH ORAZ ROLNICTWA

z dnia 26 maja 1931 r.

w sprawie wykonania postanowień Konkordatu zawartego pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1925 r. o zatwierdzeniu układu ze Stolicą Apostol-

ską, określającego stosunek Państwa do Kościoła Rzymsko-Katolickiego (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 324) i artykułu XXV Konkordatu zawartego pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 72, poz. 501) zarządza się co następuje:

§ 1. Prócz ustaw, rozporządzeń i dekretów dotyczących przedmiotów objętych postanowieniami Konkordatu, a które już w inny sposób wyraźnie lub milcząco uchylone zostały, — przestały obowiązywać w myśl art. XXV Konkordatu zawartego pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską z dniem jego wejścia w życie, t. j. z dniem 2 sierpnia 1925 r. niżej wyszczególnione przepisy prawne:

- 1) Postanowienie z dnia 6 (18) marca 1817 r. (Dziennik Praw tom VI str. 242 — 249).
- 2) Postanowienie z dnia 25 grudnia 1823 r. (6 stycznia 1824 r.) (Dziennik Praw tom VIII str. 320 — 330).
- 3) Postanowienie Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 18 (30) czerwca 1835 r. (Dziennik Praw tom XVII str. 71 — 74).
- 4) Postanowienie Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 8 (20) października 1837 r. (Dziennik Praw tom XXI str. 270 — 279).
- 5) Postanowienie Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 4 (16) kwietnia 1862 r. (Dziennik Praw tom LIX str. 380 — 387).
- 6) Ukaz z dnia 8 (20) stycznia 1863 r. (Dziennik Praw tom LXI str. 136 — 139).
- 7) Postanowienie Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 15 (27) marca 1863 r. (Dziennik Praw tom LXI str. 163 — 164).
- 8) Instrukcja o budowie, restauracji i reparacji Kościołów i innych zabudowań parafjalnych w parafjach rzymsko-katolickich i greko-unickich z dnia 5 (17) marca 1863 r. (Dziennik Praw tom LXI str. 165 — 178).
- 9) Ukaz o kollatorji z dnia 14 (26) lipca 1864 r. (Dziennik Praw tom LXII str. 280 — 287).
- 10) Postanowienie Komitetu Urządzącego w Królestwie Polskim o zapisach warunkowych na korzyść duchowieństwa rzymsko-katolickiego i różnych instytutów z dnia 7 (19) lutego 1867 r. (Dziennik Praw tom LXVI str. 440 — 443).
- 11) Ukaz o oddaniu zarządu sprawami wyznania grecko-unickiego pod zawiadywanie ministra oświecenia publicznego z dnia 4 października 1868 r. (Dziennik Praw tom LXVIII str. 428 — 431).
- 12) Uchwała Komitetu do spraw Królestwa Polskiego o kapitałach legowanych na rzecz duchowieństwa grecko-unickiego z dnia 25 maja 1871 r. (Zbiór Praw i Rozporządzeń r. 1871 Nr. 58, str. 653).

§ 2. Postanowienie § 1 ma odpowiednie zastosowanie do następujących przepisów prawnych, o ile dotyczą Kościoła Katolickiego:

- 1) uwagi do art. 1025 tomu X części I Zводу Praw (wydanie 1914 r.);
- 2) art. 1109 tomu X cz. I Zводу Praw (wydanie 1914 r.);

3) art. 72 tomu XIV Zводу Praw, ustawy o zapobieganiu i tamowaniu przestępstw (wydanie 1890 r. dalszy ciąg z r. 1910);

4) przepisów Ukazu do rządzącego Senatu, oraz ustawy o zarządzie zakładów dobroczynnych w gubernjach: warszawskiej, kaliskiej, kieleckiej, łomżyńskiej, lubelskiej, piotrkowskiej, płockiej, radomskiej, suwalskiej i siedleckiej — z dnia 19 czerwca st. st. 1870 r., ustanawiających zarząd rad dobroczynności publicznej oraz innych władz administracji państwowej nad zakładami dobroczynnymi i ich majątkiem — w odniesieniu do zakładów dobroczynnych, które posiadają i posiadać będą polskie osoby prawne kościelne i zakonne (art. XVI Konkordatu), oraz ich majątku.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Sł. Czerwiński

Minister Reform Rolnych: *L. Kozłowski*

Minister Rolnictwa: *Leon I. Połczyński*

425.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROBÓT PUBLICZNYCH

z dnia 6 marca 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Spraw Zagranicznych, Rolnictwa i Reform Rolnych o kompetencji stałej komisji doradczej dla spraw meljoracji Polesia.

Na podstawie art. 7 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. o utworzeniu Biura projektu meljoracji Polesia (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 143) zarządza się co następuje:

§ 1. Do stałej komisji doradczej, przewidzianej w art. 7 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. o utworzeniu